

PARAULA I VIDA

Les religions, la convivència i la pau

La ciutat de Barcelona acull aquests dies la Trobada Internacional per la Pau, organitzada per la Comunitat de Sant'Egidio i l'Arquebisbat de Barcelona. Recollint el testimoni de la històrica trobada interreligiosa de pregària d'Assís convocada per Joan Pau II el 27 d'octubre de 1986, la Comunitat de Sant'Egidio ha promogut cada any, des de 1987, les jornades internacionals de pregària per la pau, que s'han portat a terme a diferents ciutats europees i mediterrànies.

Barcelona, i en general Catalunya, ha estat sempre una terra que en diem de *marca*, un lloc de frontera, un lloc de pas i de trobada de creences i de cultures diverses, un lloc on han conviscut en el passat comunitats cristianes, musulmanes i jueves.

Un moment de la Trobada Internacional de Pregària per la Pau, celebrada el setembre de l'any passat a Cracòvia

Actualment, amb el fenomen de la immigració en un món globalitzat, aquest ventall s'ha incrementat i s'ha ampliat notablement.

Durant aquests anys hi ha hagut una acceptació creixent del que ja s'ha anomenat *l'esperit d'Assís*, que pren com a referència inspiradora l'esperit de pau, de germanor i

d'amor de qui, en el seu temps, en fou un gran testimoni, sant Francesc, la festa del qual celebrarem el proper dimarts, durant la nostra Trobada.

La nostra ciutat ja va acollir l'any 2001 aquesta Trobada. En el curs de la darrera, celebrada a Cracòvia els primers dies de setembre de l'any passat, a petició del Dr. Andrea Riccardi, fundador de la Comunitat de Sant'Egidio i ànima d'aquesta iniciativa, vaig tenir el goig d'anunciar que la Trobada de l'any 2010, que és la del 25è aniversari d'aquestes trobades, se celebraria a Barcelona. I vaig aprofitar l'oportunitat per fer una primera invitació als representants de les Esglésies cristianes i de les grans religions mundials. La comunicació i la invitació foren molt ben acollides.

Ara, quan ens disposem a viure aquest esdeveniment, torno a fer aquesta invitació i aquesta crida, que voldria ampliar a tots els ciutadans i les ciutadanes de la nostra societat. Molts immigrants de tots els horitzons religiosos i culturals viuen a la nostra ciutat i arxidiocesi. Desitjo que aquesta trobada que porta a casa nostra 500 personalitats, líders de les grans religions mundials, persones del món de la cultura i de la política, així com alguns caps d'Estat, i que comptarà amb la participació de milers de persones d'arreu d'Espanya i d'Europa —entre les quals molts joves— pugui ser un estímul en favor d'una convivència pacífica, en el respecte de les identitats religioses i culturals i en un clima de respecte dels drets humans.

El fet que molts immigrants vegin durant aquests dies entre nosaltres els seus líders religiosos penso que ajudarà a fer més clara la nostra voluntat de practicar un acolliment habitual dels immigrants que són entre nosaltres.

La trobada de Cracòvia va estar molt marcada per la celebració del setantè aniversari de l'inici de la Segona Guerra Mundial i per una reflexió sobre l'Holocaust, amb una visita als propers camps de concentració d'Auschwitz i Birkenau. En el missatge final es deia que «el món no podrà mai trobar la pau sense un diàleg entre els pobles». En el seu missatge, Benet XVI ens va recordar que «l'aportació que les religions poden i han de donar és especialment important a fi de promoure el perdó i la reconciliació, i per lluitar contra la violència, el racisme, el totalitarisme i l'extremisme que desfiguren la imatge del Creador en l'home, esborrant l'horitzó de Déu, i que porten al menyspreu de l'home».

Quan ens disposem amb joia a rebre Benet XVI dintre d'un mes a Barcelona, acollirem amb un interès especial el missatge que ens enviarà sobre el lema de la trobada actual: «Família de Déu, família dels pobles.»

Barcelona prepara la visita del Sant Pare

Quan falten poques setmanes per al 7 de novembre, dia de la dedicació del temple de la Sagrada Família per Benet XVI, ja es van ultimant els preparatius. El passat 2 de setembre,

a l'Arquebisbat de Barcelona, es va reunir un grup de persones amb especials responsabilitats en el desenvolupament de la visita. Presidits pel cardenal Lluís Martínez Sistach, varen participar en la reunió, entre d'altres, el Dr. Alberto Gasbarri, organitzador dels viatges pontificis; Mons. Marek Solczynski, conseller de la Nunciatura Apostòlica a Espanya; el Dr. Paolo Corvini, de l'Oficina de Protocol del Vaticà; i el P. Enric Puig, SJ, coordinador de la visita del Papa a Barcelona. També hi van participar representants de la Casa Reial, de la Presidència del Govern central, de la Generalitat, de la Diputació, de l'Ajuntament, de la Delegació del Govern central a Catalunya i dels diversos cossos de seguretat. Després, els assistents varen fer una visita al temple de la Sagrada Família.

GLOSSA

Anem a dir sí amb ella

L'estiu passat vaig visitar un dels molts santuaris en què, sota una diversitat d'advocacions, és venerada la Mare de Déu. Dalt d'un cim que domina tot l'entorn, s'aixeca el santuari i la petita hostatgeria que acull els qui, amb bona voluntat, s'atansen a la Mare. Des de molt antic Maria, la Mare de Déu, ha estat honorada pel poble cristià, i en especial en els llocs, com aquest santuari, a ella dedicats. Els fidels hi han buscat la seva protecció amorosa. Els aplecs que s'hi celebren, els goigs que s'hi canten, els exvots ofrenats... en són una bona mostra. Aquests santuaris, juntament amb les ermites escampades arreu, són un testimoni de la fe d'un poble. Són arrels de la nostra fe cristiana, enfortides per tots els homes i les dones, avantpassats nostres, que ens han precedit, en el pas del temps i en aquesta terra, en el seguiment de Jesús.

Van arribant persones de totes les edats: avis i àvies que caminen a poc a poc, alguns amb un bastó que els és bona ajuda; persones que hi pugen soles o en petits grups d'amics; pares joves amb els fills, uns amb un de petit a l'esquena del pare; alguns, ben equipats, han fet força camí a peu; d'al-

tres, pujant pel camí estret, han deixat el cotxe a l'aparcament proper... Descansen, recuperen forces, contemplen el paisatge, resten entotsolats una estona i entren al santuari. La Mare de Déu, des del seu setial, els acull a tots i els somriu. A tots: els qui entren amb fe, els qui ho fan des del dubte, la foscor o el desconeixement. Tots, però, la miren amb silenci respectuós. Alguns encenen una llàntia, d'altres amb actitud fervorosa enceten una pregària: acció de gràcies, lloança, petició des del desconcert, des del dolor... Tots amb confiança, «ara i en l'hora de la nostra mort».

El paper intercessor de Maria és inseparable de la seva proximitat i unió amb Crist. Es posà en mans del Pare i complí la seva voluntat. És la primera de la colla de Jesús, és un referent per a la resta. Maria, Mare del Crist, amb els apòstols i algunes dones, assisteix al naixement de l'Església i l'ha acompanyada sempre. També ho fa avui des dels santuaris i les ermites on espera la nostra visita. «Perquè ha mirat la petita de la seva serventa. Des d'ara totes les generacions em diran benaurada» (Lc 1,48).

Enric Puig Jofra, SJ

ANY MARAGALL

▶ Ai! Encís de la formació indefinida! Jo comprenc això que em diu aquest home que és el qui més ha posat de la seva vida en la construcció del Temple, que ell no desitja veure acabat, i que deixa

humilment la continuació de l'obra i l'acabament als que vindran darrere d'ell. Sota aquesta humilitat hi ha com l'èxtasi d'un místic i també el delit d'un artista molt fi.

▶ ¡Ay! ¡Hechizo de la formación indefinida! Yo comprendo lo que me dice este hombre que es el que más ha puesto de su vida en la construcción del Templo, que él no desea ver acabado, y que deja humildemente la continuación de la obra y su terminación a los que vendrán detrás de él. Bajo esta humildad hay algo así como el éxtasis de un místico y también el deseo de un artista muy fino.

DIUMENGE XXVII DE DURANT L'ANY

▶ Lectura de la profecia d'Habacuc (Ha 1,2-3;2,2-4)

¿Fins quan, Senyor, demanaré auxili i no m'escoltareu, cridaré: «Violència», i no em salveu? Per què deixeu que vegi aquestes calamitats i contempli tantes penes? Tinc davant els ulls devastacions i violències; hi ha baralles i s'aixequen discòrdies.

El Senyor em respongué: «Escriu una visió, grava-la sobre tauletes d'argila, que es puguin llegir corrents. És una visió per a un moment determinat, que aspira al seu terme, i no fallarà. Espera-la, si es retardava; segur que vindrà, no serà ajornada.

L'home d'esperit orgullós se sentirà insegur, però el just viurà perquè ha cregut.»

▶ Salm responsorial (94)

R. *Tant de bo que avui sentíssi la veu del Senyor: «No enduriu els vostres cors».*

Veniu, celebrem el Senyor amb crits de festa, / aclamem la Roca que ens salva; / presentem-nos davant seu a lloar-lo, / aclamem-lo amb els nostres cants. R.

Veniu, prosternem-nos i adorem-lo, / agenollem-nos davant el Senyor, que ens ha creat, / ell és el nostre Déu, / i nosaltres som el poble que ell pastura, / el ramat que ell mateix guia. R.

Tant de bo que avui sentíssi la seva veu: / «No enduriu els cors com a Meribà, / com el dia de Massà, en el desert, / quan van posar-me a prova els vostres pares, / i em temptaren, / tot i haver vist les meves obres». R.

▶ Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu (2Tm 1,6-8.13-14)

Estimat, et recomano que procuris revifar la flama del do de Déu que portes en virtut de la imposició de les meves mans. L'Esperit que Déu ens ha donat no és de covardia, sinó de fermesa, d'amor i de seny. Per tant, no t'averonyeixis ni del testimoni que donà el nostre Senyor, ni de mi, que estic empresonat per ell; tot el que has de sofrir juntament amb l'obra de l'Evangeli, suporta-ho amb la fortalesa que Déu ens dona. Tingues com a norma la doctrina sana que has escoltat dels meus llavis, i viu en la fe i en l'amor de Jesucrist. El tresor que t'ha estat confiat és valuós. Guarda'l amb la força de l'Esperit Sant que viu en nosaltres.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 17,5-10)

En aquell temps, els apòstols digueren al Senyor: «Doneu-nos més fe». El Senyor els contestà: «Només que tinguéssiu una fe menuda com un gra de mostassa, si dèieu a aquesta morera: "Arrenca't de soca-rel i planta't al mar", us obeiria.

Suposem que algú de vosaltres té un esclau llaurant o pasturant el ramat. Quan ell torna del camp, ¿li dieu mai que entri de seguida i sigui a taula? ¿No li dieu, més aviat, que prepari el sopar, que estigui a punt de servir-vos mentre mengeu i beveu, i que ell menjarà i beurà després? I quan l'esclau ha complert aquestes ordres, qui ho agraeix? Igualment vosaltres, quan haureu complert tot allò que Déu us mana, digueu: "Som servents sense cap mèrit: no hem fet altra cosa que complir el nostre deure".»

▶ Lectura de la profecia de Habacuc (Ha 1,2-3;2,2-4)

¿Hasta cuando clamaré, Señor, sin que me escuches? ¿Te gritaré: «Violencia», sin que me salves? ¿Por qué me haces ver desgracias, me muestras trabajos, violencias y catástrofes, surgen luchas, se alzan contiendas?

El Señor me respondió así: «Escribe la visión, grábala en tablillas, de modo que se lea de corrido. La visión espera su momento, se acerca su término y no fallará; si tarda, espera, porque ha de llegar sin retrasarse.

El injusto tiene el alma hinchada, pero el justo vivirá por su fe.»

▶ Salmo responsorial (94)

R. *Ojalá escuchéis hoy la voz del Señor: «No endurezcáis vuestro corazón».*

Venid, aclamemos al Señor, / demos vítores a la Roca que nos salva; / entremos a su presencia dándole gracias, / aclamándolo con cantos. R.

Entrad, postrémonos por tierra, / bendiciendo al Señor, creador nuestro. / Porque él es nuestro Dios, / y nosotros su pueblo, / el rebaño que él guía. R.

Ojalá escuchéis hoy su voz: / «No endurezcáis el corazón como en Meribá, / como el día de Masá en el desierto; / cuando vuestros padres me pusieron a prueba / y me tentaron, aunque habían visto mis obras.» R.

▶ Lectura de la segunda carta del apòstol san Pablo a Timoteu (2Tm 1,6-8.13-14)

Querido hermano: Reaviva el don de Dios, que recibiste cuando te impuse las manos; porque Dios no nos

ha dado un espíritu cobarde, sino un espíritu de energía, amor y buen juicio. No te avergüences de dar testimonio de nuestro Señor y de mí, su prisionero.

Toma parte en los duros trabajos del Evangelio, según la fuerza de Dios. Ten delante la visión que yo te di con mis palabras sensatas y vive con fe y amor en Cristo Jesús.

Guarda este precioso depósito con la ayuda del Espíritu Santo que habita en nosotros.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 17,5-10)

En aquel tiempo, los apóstoles le pidieron al Señor: «Auméntanos la fe.» El Señor contestó: «Si tuvierais fe como un granito de mostaza, diríais a esa morera: "Arrancate de raíz y plántate en el mar". Y os obedecería.

Suponed que un criado vuestro trabaja como labrador o como pastor; cuando vuelve del campo, ¿quién de vosotros le dice: "En seguida, ven y ponte a la mesa"? ¿No le diréis: "Prepárame de cenar, cíñete y sírvenme mientras como y bebo, y después comerás y beberás tú"? ¿Tenéis que estar agradecidos al criado porque ha hecho lo mandado? Lo mismo vosotros: Cuando hayáis hecho todo lo mandado, decid: "Somos unos pobres siervos, hemos hecho lo que teníamos que hacer".»

Crist envoltat dels quatre evangelistes. Absis de la basílica de Sant Minià, Florència (Itàlia)

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

□ **Dilluns** (litúrgia hores: 3a setm.): Ga 1,6-12 / Sl 110 / Lc 10,25-37 ■ **dimarts**: Dt 8, 7-18 / Sl: 1Cr 29,10-12 / 2Co 5,17-21 / Mt 7,7-11 ■ **dimecres**: Ga 2,1-2.7-14 / Sl 116 / Lc 11,1-4 □ **dijous**: Ga 3,1-5 / Sl: Lc 1,69-70.71-72.73-75 / Lc 11,5-13 ■ **divendres**: Ga 3,7-14 / Sl 110 / Lc 11,15-26 ■ **dissabte**: Ga 3,22-29 / Sl 104 / Lc 11,27-28 ■ **diu-menge** vinent, XXVIII durant l'any (litúrgia hores: 4a setmana): 2Re 5,14-17 / Sl 97 / 1Te 5,18 / Lc 17,11-19.

COMENTARI

Augmenta'ns la fe

Aquest diumenge el leccionari bíblic ens ofereix una magnífica meditació sobre la fe. En la primera lectura, el profeta Habacuc pronuncia una frase que l'apòstol Pau utilitza com a títol de la seva carta als Romans: «El just viurà perquè ha cregut». Mentre l'impíu es recolza orgullós en una realitat fràgil i inconsistent, el just té la seva confiança posada en el Senyor. Aquest ensenyament il·lumina i prepara la pàgina evangèlica llucana que inclou dos fragments independents: una màxima de Jesús i una paràbola.

La frase de Jesús neix d'una petició espontània i sincera dels apòstols: «Augmenta'ns la fe». Seguir el Mestre no és cosa fàcil, proves i di-

ficultats no manquen. Per això, els deixebles li demanen ajuda. Jesús replica celebrant la força infinita de la fe. La imatge que utilitza és impactant: la morera té les arrels tan resistents que ni les tempestes poden arrencar-les. La fe, en canvi, per molt petita que sigui, seria capaç de fer-ho.

Tot seguit, Jesús il·lustra el comportament del veritable deixeble amb una paràbola que a primera vista sembla impertinent i de caire capitalista. Ens presenta un amo vulgar i prepotent amb els criats que només es preocupa del propi benestar. Ara bé, el missatge que Jesús vol transmetre no està relacionat amb el comportament de l'amo si-

nó amb el criat. En breu, el seguidor de Crist s'ha de posar al servei de Déu amb total disponibilitat, sense fer càlculs o exigir contractes. Per a ell servir el Senyor ho ha de ser tot.

I nosaltres, quina conclusió traiem d'aquest evangeli? Creure és llegir la història amb l'òptica de Déu, creure és obrir-se al seu projecte en la nostra vida, creure és donar-se sense esperar res a canvi, creure és treballar amb esforç i humilitat pel Regne de Déu, creure és viure la nostra relació amb Déu amb senzillesa i serenitat, emparats per l'amor d'un Pare que mai no ens abandona.

Dra. Núria Caldach-Benages

DIÀLEGS SOBRE LA FE

Déu és amor gratuït

Oriol: —Mare, Déu em necessita?

Gràcia: —No, fill, Déu no et necessita. No necessita res, de ningú, perquè un Déu que necessita alguna cosa no pot ser Déu. Déu és autosuficiència absoluta, en Ell no hi ha la més mínima expressió d'indigència, de precarietat, de finitud.

—Però, si no em necessita, perquè vol comunicar-se amb mi?

—No tot és necessitat en la vida. La gratuïtat consisteix a donar-se desinteressadament, a practicar generosament el do, a realitzar una acció sense mirar els beneficis que se'n puguin derivar.

—Així, Déu no actua per necessitat sinó per gratuïtat?

—Exacte. No té cap necessitat de crear, de revelar-se, d'encarnar-se. Ho fa perquè vol. I totes les persones tenen capacitat d'actuar gratuïtament, encara que només sigui en moments molt puntuals de la vida. La gratuïtat és la bondat, és la millor part de nos-

altres, reflecteix la presència de Déu en el nostre petit ésser.

—Aleshores, Déu es vol comunicar amb mi perquè vol, sense cap necessitat?

—Clar, fill. Quina necessitat podria tenir? Déu ha volgut comunicar-se amb plena llibertat, ha volgut fer-se conèixer sense sentir cap necessitat, ha volgut establir un vincle d'amor amb tots els homes, també amb tu mateix, sense tenir-ne cap necessitat. L'amor vertader —fill meu— no brolla de la necessitat. Si estíem algú perquè el necessitem, encara no l'estimem en el sentit ple.

—En l'amor que tinc cap als altres, hi veig sempre un rastre d'egoisme.

—En l'amor humà sí, però Déu és amor infinit. És el Tot, però aquest Tot s'ha encongit per donar lloc al món, als homes i les dones que hi ha en ell, per deixar que els altres siguin i tinguin plena consciència i llibertat.

Francesc Torralba

(Ah, sí? Com parlar de Déu als infants, Editorial Claret)

Gaudí, el dolor y la cruz

El arquitecto Antoni Gaudí fue una persona de fe católica y de gran dimensión humana y espiritual. Sus biógrafos afirman que la enfermedad que sufrió de niño —una fiebre reumática— le retuvo largas temporadas en una casa de campo que poseían sus padres en Riudoms. Allí sufrió, contempló y aprendió de la naturaleza: su belleza, su fuerza, sus colores, que tanto le sirvieron después...

Otra lección que vivió y aprendió Gaudí: la muerte de su hermana mayor, casada y madre de una niña. La segunda, María, sólo vivió cinco años. Francisco, el tercero, falleció a los dos años de edad. El cuarto hermano murió a los 21 años, terminada la carrera de Medicina. Su madre, a quien él estaba estrechamente unido, falleció cuando él tenía 21 años... Gaudí entendió que «sólo Dios basta». Amó y sirvió a Dios con todas sus fuerzas.

Él sabía de cruces, fue un gran propagador de la cruz. También sabía que la cruz, aunque pesaba, redimía, orientaba, bendecía. En todos los edificios que construía plantaba la cruz de cuatro brazos —los cuatro puntos cardinales. Es la cruz de Gaudí.

Él supo dar sentido positivo, trascendente, a la vida, al dolor, a la muerte. La suya acaeció después de ser atropellado por un tranvía (cruce Gran Vía / Bailén). Como su aspecto era el de un pobre, fue llevado al Hospital de la Santa Cruz de Barcelona. Sus últimas palabras fueron: «Amén. ¡Dios mío! ¡Dios mío!»

El gran arquitecto descubrió de verdad que, desde la venida de Cristo, hemos quedado libres no del mal de sufrir sino del mal de sufrir inútilmente.

J. M. Alimbau

SANTORAL

3. ✚ Diumenge XXVII durant l'any. Sant Francesc de Borja (Gandia 1510-Roma 1572), prev. jesuïta; sant Gerard o Grau, abat; santa Maria-Josepa Rosselló, fund.

4. Dilluns. Sant Francesc d'Assís (1182-1226), iniciador del franciscanisme (OFM.), defensor dels llocs sants i patró dels ecologistes i els veterinaris; sant Petroni, bisbe; santa Àurea, vg.

5. Dimarts. Tèmpores d'acció de gràcies i de petició; sant Froilà, bisbe de Lleó; sant Atilà, bisbe de Zamora; santa Caritina, vg.; santa Faustina Kowalska, vg. polonesa, apòstol de la Divina Misericòrdia.

6. Dimecres. Sant Bru (Colònia 1035-Squillace 1101), prev., retirat al de-

sert de Chartreuse, fund. Cartoixans (Ocart); sant Emili, mr.; santa Fe, vg. i mr.; santa Maria de les Cinc Llagues, vg. franciscana.

7. Dijous. Mare de Déu del Roser, commemoració de la victòria de Lepant (1571); sant Marc, papa (romà, 336); sant Sergi, mr.; santa Julita, vg. i mr.

8. Divendres. Sant Simeó el Just, profeta; sant Demetri, mr.; santa Taïs, penitent.

9. Dissabte. Sant Dionís, primer bisbe de París, romà, i companys clergues, mrs. (s. III); sant Joan Leonardi (Lucca 1541-Roma 1609), prev., fund.; sant Abraham (s. XIX aC), patriarca, pare en la fe; sant Lluís Bertran, prev. dominic, de València, missioner a Amèrica.

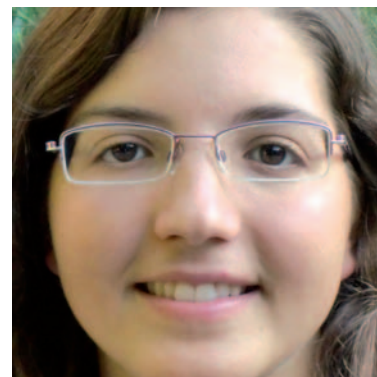
Amb el Papa a la Sagrada Família

S'acosten les dates de la visita del Sant Pare a Barcelona. Les accions de sensibilització es multipliquen, els cartells ho anuncien. El Sant Pare, amb els braços oberts, emmarcat pel temple de la Sagrada Família i amb la ciutat de rerefons, ens convida a la gran trobada. Els punts de llibre amb el text de la pregària preparatòria de la visita, assenyalant on ha acabat la nostra lectura, ens conviden a pregar, una i altra vegada, pel Sant Pare i per la visita. El llibret de les catequesis sobre el ministeri de l'apòstol Pere i dels seus successors; sobre l'arquitecte Antoni Gaudí com a artista genial i creient exemplar, referent per a tots nosaltres; sobre la Sagrada Família com a temple que aplega la comunitat en la lloança; i com a model per a les famílies, l'Església i la comunitat cristiana. Són moltes les persones que individualment o integrades en grups d'estudi, de pregària, de matrimonis o de revisió de vida, treballen aquests temes. El web ofereix informacions diverses sobre la visita i recursos per a pares i professors per tractar el tema i afavorir la pregària a la família i l'escola. *Catalunya Cristiana*, Ràdio Estel i Ràdio Principat mantenen actualitzades les informacions entorn de la visita i també ho fan altres mitjans de comunicació. Alhora, un seguit de grups de treball incideixen en tots i cada un dels aspectes que cal considerar en una visita com aquesta.

Tots ens podem disposar espiritualment amb la lectura, la pregària i les diverses propostes que se'ns ofereixen. Un bon grup també pot participar com a voluntaris, tècnics, etc., en els treballs preparatoris dels diversos moments de la visita. Fem-ho amb agraïment per la resposta favorable del Sant Pare a la invitació del nostre Sr. Cardenal Arquebisbe i preparem-nos per acollir Benet XVI, successor de Pere. El dia 7 de novembre, «Amb el Papa a la Sagrada Família».

ENTREVISTA

ANNA VALLHONRAT BENAIGES

Compromís silencios

L'Anna Vallhonrat és una noia «compromesa i voluntària» que va estudiar el llenguatge de signes catalans mentre cursava el grau mitjà de tècnic en atenció socio sanitària. Durant l'últim any va conèixer la feina de la Pastoral del Sord de Barcelona (c/ Benet Mercadé 25, tel. 619 672 691) arran d'una visita a la parròquia de Santa Teresa de l'Infant Jesús. Va quedar impressionada i, des de llavors, col·labora amb Mn. Xavier Pagès. Aquest curs ha començat el grau superior d'educació infantil. A Mataró, els dies 1 i 2 d'octubre, s'ha celebrat el Dia Mundial de les Persones Sordes, que, com cada any, s'organitza a nivell de la Federació de Persones Sordes de Catalunya (FESOCA).

Com vas conèixer la Pastoral del Sord?

La professora de llenguatge de signes ens va portar un dissabte a la parròquia de Santa Teresa de l'Infant Jesús i vaig quedar impressionada de veure Mn. Pagès fent la missa parlada i amb signes. En acabar ens va dir que a l'estiu hi feien un casal... i m'hi vaig apuntar. La veritat és que m'hi sento realitzada quan veig que puc ajudar els altres a canviar d'un somriure i de les petites coses que m'aporten cadascun d'ells.

Com vius la fe a partir del contacte amb el món del sord?

Aquest estiu he tingut l'oportunitat de viure-la molt més intensament. Gràcies a la Pastoral he tingut l'ocasió de conèixer moltes persones que m'han aportat i que em continuen aportant molt. El voluntariat ajuda. Ara fa dos anys vaig anar de colònies i feia sortides amb persones disminuïdes físiques de la Fràter del Vallès: van ser dies dedicats exclusivament a elles i veure la seva alegria és la millor recompensa.

Quines activitats has realitzat fins ara amb la Pastoral?

Em vaig animar a anar a Lourdes amb un grup de sords per fer d'interpret en tots els actes religiosos i durant tot el dia —és a dir, les 24 hores! En arribar a Barcelona vaig començar cinc setmanes de casal d'infants, amb integració de nois sords. Tot seguit, vaig fer el Camí de Sant Jaume amb quatre joves sords que necessitaven un intèrpret i ens vam unir al grup de la parròquia de la Concepció de Barcelona.

Òscar Bardají i Martín

AGENDA

ACTES I CONFERÈNCIES

Església de Ntra. Sra. de Pompeia (av. Diagonal 450). Actes per la festa de sant Francesc d'Assís: dia 4, Missa solemne (19 h) i conferència de fra Valentí Serra: «La projecció eclesial i social del Santuari barceloní de Pompeia» (20 h). Presentació del llibre de Pompeia. Dia 7, concert de la Coral Veus Clares (20 h). Dia 21, concert de la Coral Atzavara (20 h).

Quaderns de fi d'any III i IV del poeta Mn. Manuel Tort. Presentació el 6 d'octubre (18 h) a la capella de l'Oratori de Sant Felip de Gràcia (c/ Sol 8). Hi intervindran el P. Ferran Colàs, Mn. Jaume Aymar i Mn. Joan Subirà, recordant les figures del bisbe Joan Carrera i del Sr. Josep Faulí als qui es dedica especialment aquesta trobada literària.

Trobada general dels religiosos per celebrar el 30 aniversari de la creació de la Unió de Religiosos de Catalunya. Tindrà lloc a Vic el dissabte 9 d'octubre.

Oratori de Sant Felip Neri de Gràcia (c/ del Sol 8). Dissabte 9 d'octubre (11 h), Eucaristia concelebrada per agrair el do de la beatificació del cardenal John Henry Newman, fundador de l'Oratori a Anglaterra.

Tallers d'Oració i Vida. Amb el mètodo del P. Larrañaga, a la Pquia. M. D. de la Medalla Miraculosa (c/ Consell de Cent 110), els dilluns de 18 a 20 h. Sessió informativa: 4 d'octubre (18 h). Més informació: 685 556 722.

Inauguració del curs 2010-11 de la Fundació Joan Maragall. «Maragall: el bàrbar», a càrrec d'Antoni Puigverd, escriptor i periodista, dijous 7 d'octubre (19 h) a la sala d'actes del Seminari de Barcelona (Diputació 231).

Pquia. de la Puríssima Concepció (Aragó 299). Diumenge 10 d'octubre (19 h), rès del Rosari comentat pel P. Andreu Guiu, carm. Cant dels goigs del Roser.

Nou orgue de la parròquia de Santa Maria del Remei

La parròquia de Santa Maria del Remei de les Corts, de Barcelona, amb motiu de la Festa Major, inaugurarà el proper diumenge 10 d'octubre, a les 10 del matí, un orgue nou totalment mecànic construït per l'empresa A&K Orgues de Vent.

La construcció ha estat possible gràcies a la donació d'un feligrès, tot esperant la col·laboració d'institucions públiques i privades. Serà beneït en la celebració de l'Eucaristia presidida per Mons. Valentí Miserachs, president del Pontifici Institut de Música Sacra de Roma. Un orgue nou que, per les seves característiques, serà únic a la ciutat de Barcelona. Al vespre del mateix dia tindrà lloc, a les 21 h, el concert inaugural a càrrec de Josep M. Mas i Bonet, catedràtic del Conservatori Superior de Música del Liceu.

L'orgue nou, a més de ser dedicat a la bellesa litúrgica, també enriqueix el patrimoni cultural i musical de les Corts a través dels «Amics de l'Orgue de les Corts», que programarà quatre concerts anuals. Els alumnes del Conservatori Municipal de Música i del Conservatori Superior de Música del Liceu també podran disposar de l'instrument per a les seves classes i exàmens.

Aquell dia tots els feligresos i visitants podran gaudir també de les noves pintures de la nau central i del presbiteri, obra dels artistes mallorquins Bàrbara Bibiloni, Tomàs Barceló i Francesc Grimalt.

Mn. Pere Montagut

Novahumanitas. Sessió «Descobreix-te a tu mateix», dies 23-24 i 30-31 d'octubre. Lloc: Secretariat de Novahumanitas, c/Àliga 12, bxos. (M: Hostafrancs i pl. Espanya). Informació i inscripcions: 616 164 006 (Mn. Josep Font), www.novahumanitas.org, info-barcelona@novahumanitas.org.

Aula d'extensió universitària CIC de la gent gran. Conferència: «El compromís de la Universitat Politècnica de Catalunya», per A. Giró i Roca, rector de la UPC, dilluns 4 d'octubre (17 h); i Eucaristia (18.30 h). A l'auditori Joan XXIII (Via Augusta 205).

CURSOS

Centre d'Estudis Pastoral. Curs sobre la Bíblia: Antic Testament, els dijous, del 30 de setembre fins al 9 de juny; Nou Testament, els dimarts, del 5 d'octubre fins al 7 de juny. Horari: de 5 a 3/4 de 7 de la tarda. Informació: secretaria, tel. 933 174 858 (Rivadeneira 6, 3r, Barcelona).

El servei de llegir a la missa. Curs de vuit sessions del Centre d'Estudis Pas-

torals i el Centre de Pastoral Litúrgica. Es farà als locals del CEP els dijous 7, 14, 21, 28 d'octubre i 4, 11, 18 i 25 de novembre, de 7 a 2/4 de 9 del vespre. Informació: secretaria del Centre, tel. 933 174 858 (Rivadeneira 6, 3r, Barcelona).

EXERCICIS I RECESSOS

Propostes de la cova de Sant Ignasi. I) Mes d'exercicis dir. per Josep M. Bullich, sj. de l'1 al 30 de novembre. II) Exercicis a la vida ordinària coord. per Carles Marcet, sj. amb acompanyament personal, suport setmanal de fitxes de treball i trobada a Manresa del 22 al 24 d'octubre. III) Seminari intensiu d'exercicis: Iniciació, trobada del 8 al 12 d'octubre i treball a casa. IV) Recés multigeneracional ofert a famílies, del 13 al 14 de novembre. V) Perdonar els altres com et perdones a tu mateix, dir. pel psicòleg Eduard Fonts, del 22 al 24 d'octubre. Info. i matríc. Cova St. Ignasi, Manresa, tel. 938 720 422, reccio@covamanresa.cat.

PREPAREMOS LA VISITA DEL PAPA (7 de novembre 2010)

Oración

Dios y Padre nuestro, dirige tu bondosa mirada sobre la Iglesia de Barcelona: bendícela con el rocío de tu gracia para que se prepare espiritualmente para acoger la visita apostólica del Papa Benedicto XVI.

Esto nos mueve a rezar por él con afecto filial.

Permanece siempre con él, Señor.

Así como María, la Madre de tu Hijo. Guarda siempre su vida y su salud.

Concédenos la firmeza que diste al apóstol Pedro para que confirme en todos nosotros la fe que nos salva.

Con nuestro Santo Padre, concédenos saborear la novedad constante del Evangelio.

Con él, amar a la santa Madre Iglesia, hogar de comunión, misericordia y perdón.

Como él, también nosotros reconozcamos la voz de Cristo por encima de cualquier otra voz, ya que sólo tu Hijo tiene palabras de vida eterna.

Él que vive y reina por los siglos de los siglos. Amén.

(Oración reproducida en el marcapáginas editado por el Arzobispado de Barcelona)

PALABRA Y VIDA

Las religiones, la convivencia y la paz

La ciudad de Barcelona acoge estos días el Encuentro Internacional por la Paz, organizado por la Comunidad de Sant'Egidio y el Arzobispado de Barcelona. Recogiendo el testimonio del histórico encuentro interreligioso de oración de Asís convocado por Juan Pablo II el 27 de octubre de 1986, la Comunidad de Sant'Egidio ha promovido cada año, desde 1987, las jornadas internacionales de oración por la paz, que han tenido lugar en diversas ciudades europeas y mediterráneas.

Barcelona, y en general Cataluña, siempre ha sido una tierra que llamamos de *marca*, de frontera, país de paso y de encuentro de creencias y culturas diversas, lugar donde han convivido en el pasado comunidades cristianas, musulmanas y judías. Actualmente, con el fenómeno de la inmigración en un mundo globalizado, este abanico se ha incrementado y ampliado notablemente.

Durante estos años ha habido una creciente aceptación de lo que ya se ha denominado *el espíritu de Asís*, que se inspira en el espíritu de paz, de hermandad y de amor de san Francisco, quien en su época fue un gran testigo de estas virtudes, y cuya fiesta celebraremos mañana lunes, durante nuestro Encuentro.

Nuestra ciudad ya acogió este Encuentro en el año 2001. Durante el último, celebrado en Cracovia los

primeros días de septiembre del pasado año, a petición del Dr. Andrea Riccardi, fundador de la Comunidad de Sant'Egidio y alma de esta iniciativa, tuve el gozo de anunciar que el Encuentro del año 2010, que coincide con el 25 aniversario de estas convocatorias, se celebraría en Barcelona. Y aproveché la oportunidad para hacer una primera invitación a los representantes de las Iglesias cristianas y de las grandes religiones mundiales. La comunicación y la invitación fueron muy bien acogidas.

Ahora, cuando nos disponemos a vivir este acontecimiento, vuelvo a formular esta invitación y esta llamada, que quisiera ampliar a todos los ciudadanos y las ciudadanas de nuestra sociedad. Muchos inmigrantes de todos los horizontes religiosos y culturales viven en nuestra ciudad y archidiócesis. Deseo que este encuentro que acerca a nosotros a 500 personalidades, líderes de las grandes religiones mundiales, personas del mundo de la cultura y de la política, así como a algunos jefes de Estado, y que contará con la participación de miles de personas de toda España y Europa —entre ellas muchos jóvenes— pueda ser un estímulo en favor de una convivencia pacífica, en el respeto de las identidades religiosas y culturales, y en un clima de respeto de los derechos humanos.

El hecho de que muchos inmigrantes vean durante estos días entre nosotros a sus líderes religiosos, creo que ayudará a hacer más visible nuestra voluntad de practicar una acogida habitual de los inmigrantes que están entre nosotros.

El Encuentro de Cracovia quedó muy marcado por la celebración del setenta aniversario del inicio de la Segunda Guerra Mundial y por una reflexión sobre el Holocausto, con una visita a los cercanos campos de concentración de Auschwitz y Birkenau. En el mensaje final se decía que «el mundo nunca podrá encontrar la paz sin un diálogo entre los pueblos». En su mensaje, Benedicto XVI nos recordó que «la aportación que las religiones pueden y han de dar es especialmente importante a fin de promover el perdón y la reconciliación, y para luchar contra la violencia, el racismo, el totalitarismo y el extremismo que desfiguran la imagen del Creador en el hombre, borrando el horizonte de Dios, y que conducen al desprecio del hombre».

Ahora que nos disponemos con alegría a recibir a Benedicto XVI de aquí a un mes en Barcelona, acogeremos con especial interés el mensaje que él nos enviará sobre el lema del actual encuentro: «Familia de Dios, familia de los pueblos.»

† **Luís Martínez Sistach**
Cardenal arzobispo de Barcelona